

Datum: 17.01.2016

Medij: Večernje novosti

Rubrika: Reportaže

Autori: Sofija Babović

Teme: Vojno školstvo

Naslov: SPASAVAO POVREĐENE IZ SMRSKANIH KOLA

Napomena:

Površina: 500

Tiraž: 165227

Strana: 32

ХУМАНОСТ

Софја Бабовић

У ТЕШКОЈ саобраћајној несрећи која се догодила 10. августа око 14.40 на ауто-путу Београд - Шид код Пећинаца, три особе су изгубиле живот, међу њима једно дете. Више одраслих и деце је повређено, многи се још опорављају од стравичног судара шлепера и мини-комбија, који се заувек урезао у сећања превивелих. Потресни новински извештаји све-доче о размери трагедије, која је предмет правосудних инстанци у Сремској Ми-

**“За нас је
Саша херој,
какве преживела
штетилица**

тровици, а трагедија би можда била и већа да се Саша Вајић (40), професор Војне академије у Београду, није укључио у спасавање.

Његову велику хуманост после крвавог уdesа истичу парничароштво у Љубљену војник пензионера у Крушевцу, чији су се чланови обратили академији.

- Док су други учесници у саобраћају незантесована пролазили поред несреће, господин Вајић се зауставио и покурнио да пружи прву помоћ повређеним, иако је возио супругу и малолетну кћерку - пише пуковник у пензији мр Бранко Грубић, дипл. инжењер из Крушевца.

ПРОФЕСОР САША ВАЈИЋ БИО СВЕДОК И ХЕРОЈ НЕДАВНЕ ТЕШКЕ САОБРАЋАЈНЕ НЕСРЕЋЕ

СПАСАВА О ПОВРЕЂЕНИЕ ИЗ СМРСКАНИХ КОЛА

Помоћао урођенима у стравичном уdesу автобуса прошле године

ПРЕЖИВЕЛА
Јадранка Брекић
Грубић, коју је
спасао Саша Вајић

ЈЕЗИВО Смрсани аутомобил после судара на ауто-путу Београд - Шид код Пећинаца када су погинуле три особе

Грубићева супруга Јадранка преживела је овај тешак уdes и једна је од оних које је спасао професор Вајић. У уdesу је погинула њена мајка, Радојка, са којом се враћала из Хрватске, где су обишли породичну кућу у родној Врховини.

- Једино чега се сећам пре судара са шлепером је тренутак када сам га угледала, био је паркиран у настој, десној траки - прича

за "Новости" Јадранка Брекић Грубић. - Након удараца, ни сама не знам како, нашла сам се ван пута, у пољу. Покушала сам да помогнем, али нисам могла. Крварила сам из руке, колена. Видела сама рођену мајку у комбију, била је без руку и ногу...

Јадранка прича да је си-турно неких 30-ак возила прошло поред смрсаконог возила и нико није стао

пред том несрећом! Потом је стигао Саша Вајић.

- Зауставио ми је крварење у руци, спасао ми је живот, помагао је и осталима - присећа се наша саговорница. - Када је учинио све што је могао за преживеле, вратио се код мене, ухватио ме за руке као да сам дете и није дозволио да се померам док није стигла хитна помоћ. Када су нас пребацили до Ургентног центра, дошао

почетку разговора истакао је да би сваки припадник војске учинио исто и да су за њега прави хероји - преживела деца, која су се борила за друге и тог кобног поподнева - одрасла.

- Схватили смо да се нешто дешава на неких 300 метара од несреће, јер се већ формирала колона војника - каже за "Новости" професор физичке културе Саша Вајић. - Када смо се приближили, видели

цивилу дао све од себе да алармира ватрогасце, хитну помоћ, полицију. А Вајић је сам кренуо редом да санира повреде, најпре код деце, а потом код одраслих. Успео је да извуче језив код двоје деце, девојчице и дечака у комбију, спасао једну жену која је у полусвести кренула да се "цима" према лиму који је био свега пар центиметара од њеног врата и на крају, зауставио и крварење код Јадранке.

је да нас све обиђе. Испод мене је чистачица прала лопове крви... У доба када су људи често глуви на бол, Саша је, по мом мишљењу, херој, учинио је велики подвиг.

А нека врста подвига био је и да се убеди професор Вајић да исприча нешто више о свом делу. Одмах на

ПОСЕТИО РАЊЕЊЕ

- КАДА сам увече сазнао где су примљени преживели из уdesа, кренуо сам најпре у Ургентни центар, а потом по молби породице и до Тиршеве како бих се уверио како су повређена деца - објашњава нам Вајић.

- Да их сва обиђем, одлучио сам када сам помислио да те људе треба повезати са родбином, да можда немају код себе телефоне, да су погубили документа да у том хаосу. Просто, све што сам учинио тог дана је што верујем да припадник војске треба да сносин посебну одговорност. Потичем из војничке породице, тако сам васпитаван.